

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto 2 K., za pol leta 1 K. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem mestu.

Oznanila se plačujejo za enkrat 6, za dvakrat 9, za trikrat 12 helerjev od kvadratnega centimetra. Manjše kakor 10 □ cm obsegajoče se ne sprejme.

Katoliški Slovenci!

Minilo bo skoro osem let, odkar se je v Ljubljani sešel prvi slovenski katoliški shod. Komu na slovenski zemlji ni znano, kako važen, kako potreben, je bil ta shod? V nejasnost tedanjih razmer je posvetil z lučjo neminljivih katoliških načel, boječim je vžgal pogum, neodločnim je pokazal pravo pot, in katoličane je združil s trdno vezjo.

Veselo je vsklilo novo življenje pod vplivom prvega slovenskega katoliškega shoda. Požrtvovalni domoljubi so se z vnetim srcem posvetili delu katoliške omike. Vzcveteli so novi družabni organizmi v duševni in gmotni prospeh našega ljudstva.

Pa nove nevarnosti kličejo k novemu delu. Koliko se je izpremenilo ob prvega slov. katol. shoda! Nevarnosti, ki smo jih prej slutili, stoje sedaj pred nami odkrito, jasno, izzivajoče nas ua ponovljeno delo.

Liberalstvo je stopilo iz megle nejasnosti in se je razvilo v radikalno protiversko stranko, ki v boju zoper cerkev ne išče več nobene krinke, ampak se druži očitno z vsemi, ki izpodkopujejo krščanstvo. Nasproti si stojita samo še katoliška cerkev in očitno brezverstvo. Kar je vmes ne more ostati brez barve, stopiti mora na desno ali na levo.

Ali ni protikatoliško gibanje privedlo do uničujočega boja med narodi, v katerem mora močnejši pokončati slabejšega, do boja, v katerem naš narod slovenski mora propasti, ako se ne poživè večna načela pravičnosti, katerih poklicana varhinja je katoliška cerkev?

Ali ni liberalizem med stanovi vnel onega brezobzirnega, neusmiljenega bojevanja za obstanek v katerem je brez brambe gospodarsko slabejši, onega boja, v katerem mora shirati slovensko narodno gospodarstvo, ako se ob zadnji uri ne zatečemo k načelom kršanske pravičnosti in jim v javnosti pomoremo do zmage?

Za to tako naporno kot zaslužno delovanje pa je treba združiti vse dobro misleče Slovence, utrditi naše bojne vrste,

treba je oživiti med nami složnega duha celokupnosti, kateri je vedno priklil iz katoliških idej, kadarkoli so prodrle v javnosti.

Človeštvo ob koncu XIX stoletja, ki je tako bogato najrazličnejših iznajdb in izumov, ne more se veseliti svojega napredka, ako mu je razum otrovan z verskim dvomom, ako mu je srce omrzelo do najvišjih blagrov, ako propadajo celi slojevi, ako v javnosti večni zakoni pravice in ljubezni nimajo veljave. Veliki, bogati, nadarjeni narodi, stoječi na vrhuncu materjelne kulture, so propadli, ko so zabredli v oni tok brezverskega mišljenja, v katerega tira nas protikatoliška agitacija.

Neovirano gospodstvo materjalnih sil, svobodno nasilje nenravnih načel, očitno zaničevanje katoliških nauk — ti so vzroki, ki ovirajo naš napredek.

Zato pa ljudstva povzdigujejo svoje poglede k luči resnice in pravice, ki jim sije iz neminljivih nauk katoliške vere.

Katoliški Slovenci! V velikem, važnem čau živimo — Zasijala je doba ki hoče iz razvalin novo stavbo krščanske omike.

Katoliška zavest se vzbuja, krepí in raste, in srečnejši narodi, nego smo mi, vidijo v njej poroštvo boljše bodočnosti.

Tudi mi, katoliški Slovenci, ne smemo zaostati. Ona vera, ki jo je Odrešenik sveta prinesel na svet, ima zdravilo tudi za naše rane, ima moč, ki bo utrudila tudi našo slabost.

Ob meji dveh stoletij, izučeni po bridkih izkušnjah, v slutnji prihodnjih viharjev, kličemo Vas torej, katoliški slovenki bratje, na

drugi slovenski katoliški shod,

kateri bo zboroval v Ljubljani drugi teden meseca kimovca t. l. Natančnejša določila se v kratkem objavijo.

Osrednji pripravljalni odbor je skoro dovršil svoja dela. Sklepi, ki se bodo predložili katoliškemu shodu v potrjenje, obsegajo obširen lep program za složno skupno delovanje vseh slovenskih stanov. Razposlali se bodo naslednje

dni v presojo krajevnim pripravljalnim odborom po vseh delih slovenske domovine.

Učenjak in duhovnik, kmet in delavec, trgovec in obrtnik bodo na tem shodu videli, kako se da skupno in uspešno v lepi slogi delovati za ljudstvo v duhu katoliških načel.

Ob tej slovesni priliki torej, ko se bo ves slovenski narod poklonil in posvetil Zveličarju sveta, ob tem kulturno važnem trenutku, ko si bomo sestavili navodila za delovanje dvajsetega stoletja, na ta odločilni dan prihitite v belo Ljubljano zastopniki vseh slovenskih stanov in krajev, da združeni pod vodstvom svojih škofov, zjedinjeni po načelih in po težnjah, zborujemo Boga v čast, narodu pa v prid in rast!

Zastava svetega križa naj mogočno splapola nad nami! Ime Zveličarjevo naj glasno zaôri po slovenski zemlji! Njegovo presveto Srce izlij nad naš narod duha milosti, pravice in ljubezni!

V Ljubljani, na praznik presv. Srca Jezusovega 1. 1900.

Za pripravljalni odbor:

Janez Flis,

generalni vikarij ljubljanske škofije.

Dolenjci, pripravimo se za katoliški shod!

Danes prinašamo oklic za drugi katoliški shod. Vabilne besede pripravljalnega odbora so same po sebi jasne dovolj. Vendar hočemo še nekoliko dodati.

Naša vera je edino prava, je najpopolnejša vera, ker jo je razodel sam božji sin; popolnejša, boljša vera je nemogoča. Zato pa je tudi pripravna za vse narode, za vse čase, za vse razmere. Vendar pa je treba, da se verske resnice obračajo na človeška opravila, njegove razmere, iznajdbe, časovne misli itd. Ravno današnji čas pa je prinesel toliko novih razmer, zlasti še v slovenskem narodu, ki je od nekdaj eminentno katolišk, mnoge nove misli, menitve, strmljenja, da je gotovo potrebno, da se o njih pogovorimo z verskega stališča.

Zato pravimo: „Dolenjci, na katoliški shod v Ljubljano“, ki se bode obhajal brž po Mali maši! In zakaj nebi šli? Zakaj bi se temu shodu ustavljali? Ali nismo katoličani? Ali niso naši predniki prelivali svojo srčno kri v boju za vero zoper krutega Turka? Ali niste ljubi Dolenjci po veliki večini tudi Vi pripravljeni raje dati življenje svoje, nego zatajiti svojo vero? Dandanes se vse shaja in posvetuje — delavci, visokošolci, zdravniki, advokati, notarji — brezverci; mi katoličani pa bi tega ne smeli? Kar je drugim prav, za nas ne more biti napačno;

kar je drugim koristno, nam ne bode škodovalo.

Naši sovražniki — zlasti liberalni nemci se tresejo pred tem shodom. Gotovo je to najboljše znamenje, da je za našo slovensko reč od njega pričakovati najboljšega vspeha.

Ako bi toraj kedo zabavljajal ter vas odvrčal od katoliškega shoda, ne verjemite mu. Če komu ni več mar za sveto vero — je to njegova reč, ali nas naj pusti pri miru, da gremo poslušat svetne in duhovne gospode, da se navdušimo vnovič za tisto sveto resnico, ki nas edino more zveličati.

Gospodarske stvari.

Kaj ukreniti s trtami, katere je toča močno potolkla?

Letos je toča žalibog marsikje vinograde močno potolkla. Tako zgodilo se je to posebno v nedeljo 8. t. m. v velikem delu Trške gore pri Novem mestu. Trte so tam tako stolčene, da nimajo nikakega listja na sebi, ter da štrlijo popolnoma goli pognanki v zrak. Nastane sedaj vprašanje, ali naj se tako močno poškodovane trte kar na miru pusti, ali kaj naj se z njimi ukrene. No, kar na miru pustiti nikakor ne kaže, kajti v tem slučaju pognala bodo očesa na pognankih prilično pozno. Pozno nastali novi pognanki imeli bodo pa prilično malo časa v dozorenje, to je v spremenitev v les.

Take trte na miru pustiti pa tudi zato ne kaže, ker bodo sicer res čuda pognankov pognale, iz vsacega očesa namreč po jednega, toda vsi ti pognanki bodo le kaj slabotni, in ako dozore, za prihnjo režnjo skoro nič vredni.

Take trte kaže toraj zdaj koj odrezati in sicer tako, da se napravi vsaki po jeden, k večem po dva palca (čepa) treh očes. Za napravo takih palcev, izvoli naj se pa najmočnejše, tlem najbližje, toraj najnižje pognanke. Na tako narezanih palcih zagnala bodo očesa prilično hitro in močne, debele pognanke, katere bodo še popolnoma dovolj časa imele, vsaj v znožju popolnoma dozoreti, to je ozeleneti, se v mladike spremeniti. Na dozorenju novih pognankov ni dvomiti, saj morajo tudi letošnje zelene požlahtnitve večinoma šele pognati, ter do zime pognanke v mladike spremeniti. Iz takih pognankov dosežene mladike bode mogoče prihodnje leto na krepke debele palce skrajšati, kateri bodo zopet močno pognali ter kolikor toliko tudi rodili.

Zdaj na miru puščene, po toči močno potolčene trte imele bodo pa prihodnje spomlad sicer vse polno, toda le slabotnih mladik na

sebi, iz katerih ne bode mogoče močen palec napraviti, še najmanj pa le količkaj rodovitne.

Torej le brez pomiselka na delo, na obrezovanje močno po toči poškodovanih trt.

Opomin kmetiškim gospodarjem, kateri imajo posle.

Največji križ je dandanes pač s kmetiški delalci in posli. Ne le da jih skoraj ni udobiti, marveč podražili so se že jako, in posebno pa — poslabšali. Nekdaj je bilo kmetiških delalcev in poslov po Dolenjskem toliko, da si jih je gospodar lahko zbiral. Dandanes jih ni kaj zbirati, kajti po enem sega toliko gospodarjev, kolikor jih je v okolici. Amerika, vojaštvo, rudniki v domačih in ptujih deželah, provzročili so to veliko pomanjkanje kmetiških delalcev in poslov.

Nekdaj udobilo se je, in to pred šele komaj 15 leti kmetiškega delalca za 40 do 50 krajc. na dan, kmetiško delalko za 25 do 30 krajc. in to ob svojem brez hrane. Kmetiškega hlapca udobilo se je takrat za 50 do 60 gld. na leto, kmetiško dekle za 36 do 40 gld. Danes stane kmetiški delalec, recimo za košnjo ali za škropljenje trt, 80 kr. do 1 gld. na dan, pa treba mu je dati večinoma še vso hrano, ali pa vsaj trikrat na dan kruha ter pijače, bodisi v podobi vina, piva, šnopsa.

Kmetiškega hlapca udobilo se je pred 15 leti še za 48 do 60 gld. na leto, kmetiško dekle za 36 do 48 gld. Danes stane kmetiški hlapec, volar, najmanj 60 gld., konjar pa 96 do 120 gld. na leto. In kmetiška dekla stane dandanes 48 do 84 gld. na leto. Razumi se samo o sebi, da ni ne hlapec ne dekla brez hrane, in večinokrat izgovarja si še jeden kakor drugi še kaj obleke ali obutala. Pa da bi se vsaj za take visoke mezde hlapcev in dekel udobilo toliko, kolikor jih treba, in pa takih, kakoršnih je treba; naj bi že v božjem imenu bilo. Ali to je ravno križ, da jih še za tako visoke mezde udobiti ni, in da so še tisti, katerih se udobi — večinoma taki, kakoršni bi ravno ne smeli biti. Koliko je takih kmetijskih gospodarstev, katera potrebujejo dva do tri hlapce, ter ravno toliko dekel, pa zadovoljiti se mora gospodar z jednim hlapcom, jedno dekle. Koliko je pa še takih kmečkih gospodarstev, katera potrebujejo po jednega hlapca, jedno dekle, pa nimajo ne prvega ne drugega, marveč morata gospodar ter gospodinja z otroci sama postoriti, kolikor jima je ravno mogoče. Kakor je pa v tem obziru šele pri naših največjih kmetiških takozvanih grajščinskih gospodarstvih? Ojoj, še veliko žalostnejši. Poznat je piscu teh vrstic

grajšak, kateri ima 4 pare volov v hlevu, pa — nobenega hlapca. Takih in enakih slučajev navesti bi se dalo celo ravno toliko, kolikor je kmetiških grajšin v deželi. In kaki pa so dandanašnji kmetiški posli, ali so taki, kakoršni so nekdanji bili? Ali so uneti za blagor gospodarja? Ali se smatrajo takorekoč za člane gospodarstva? Ali si prizadevajo gospodarju boljši ko mogoče, in posebno pa dlje ko mogoče zvesto služiti? Ali se nahajajo še gospodarstva, o katerih bi se zamoglo reči: ta hlapec ali ta dekla služi že 10, 15, 20 let pri hiši? — A kaj še, vsega tega ni več v deželi. Blagor gospodarja je pri poslu deseta briga, za člana gospodarstva smatra se pa le v toliko, da hoče gospodarju jednako postrežen biti, ali pa tudi še celo boljši. Najžalostnejša prikazen pri dandanašnih kmetiških poslih razodeva se pa gotovo gledé trajnosti časa njih službovanja. Ako se ob novem letu hlapca ali deklo najame, ali kakor pravimo udinja, takrat obljubi vsak sveto, da bode vsaj jedno leto gotovo v službi ostal. In res, po zimi opravlja jeden kakor drugi svoj posel povoljno. Ko se pa spomlad približa, najde že jeden kakor drugi vzrok, da se službi odpove, takorekoč iz trte ga izvije. In ako ga tudi iz te izviti ne more, potem vzame ga pa noč. Danes je še pri večerji, jutri pa ne več pri zajutreku, ne zmenivši se za poselsko knjižico, katero ima pri gospodarju, ne zmenivši se znabiti še celo za par goldinarjev, katere ima še zaslužene, narmanj zmenivši se pa za veliko zadrego, in s to v zvezi stoječo škodo, v kateri gospodarja s popihanjem iz službe pripravi. Taka brezvestnost dandanašnjih poslov je pač že skrajno neodpustljiva, pa — vzrok so jej večinoma gospodarji sami. Ako se takemu brezvestnežu nič ne prizadene, ako se ga pusti, da gre svojo gotovo kaznivo pot nemoten naprej; ni skoraj drugače mogoče, kakor da posli tako ravnajo, da gospodarja zapuščajo, kadar ga ravno najbolj potrebuje. Temu v okom prišlo bi se pa prav lahko, in sicer ravno s tem, da bi se tako brezvestno popihovanje poslov iz službe ne pustilo v nemari, v nebrigi, marveč, da bi se istemu, v kolikor je to mogoče, postavna sredstva slediti pustilo. Poznamo gospodarja, kateri je ob novem letu hlapca najel. Najel ga je za celo leto, ter mu še celo za novo leto petak nagrade obljubil, ako se bode še za jedno leto naprej udinjal. Čez zimo služil je hlapec res voljno. Komaj se je pa spomlad prikazovati pričela, iskati je pričel vse le mogoče zvijače, da bi službo zapustil. Ker mu pa gospodar tega le ni dovolil, pustil mu je poselsko knjižico, pustil še celo plačo za jeden mesec, ter je po noči popihal. Dotični gospodar pa ni k temu nebrizen

ostal, šel je marveč k c. kr. okrajnemu glavarstvu, ter tam slučaj naznanil. Glavarstvo je ukrenilo iskanje pobeglega hlapca po orožnikih. Čez skoraj 3 mesece so ga res iztaknili ter glavarstvu izročili. In kaj je to ž njim storilo? Zaprlo ga je za 14 dni, gospodarja pa, kateri ga je brez poselske knjižice v službo vzel, kaznovalo je z 20 kronami globe. Gospodarju pa, kateri je brezvestnemu hlapcu pisal, da ga hoče on v službo vzeti, zapretilo je glavarstvo s kaznijo 10 kron za slučaj, da on to res stori; to je, da v govoru stoječega hlapca res v službo sprejme, brez da bi bil ta v stanu, se izkazati s poselsko knjižico, podpisano od gospodarja, iz katerega službe je pobegnil. Ako bi vsi gospodarji tako postopali, to je ako bi vsi take brezvestne posle c. kr. okrajnemu glavarstvu naznanili, potem bilo bi takih brezvestnosti gotovo kmalo konec. Ako se pa take slučaje molče potrpi, potem ni čudno, da se pojavljajo.

Politični pregled.

Dunaj. Govori se, da sta dva pešpolka pripravljena za odhod na Kitajsko, vendar se najbrž to ne bo zgodilo, kajti vplivni politiki so mnenja, da Avstrija nima vzroka, se dejansko vdeležiti zoper Kitajsko. Povdarja se, da je na celem Kitajskem samo pet avstrijskih trgovin, ki so vse nemške, in samo 92 avstrijskih državljanov nemške narodnosti, ki pa živé v mestih, kjer se jim ni ničesar bati. V razmerju s tem številom državljanov je Avstrija, ki ima že dve ladiji na Kitajskem, že zdaj najbolje zastopana evropska država.

Angleške zgube v afrikanski vojni. Dne 9. junija so zgubili Angleži skupno 2055 častnikov in 33.255 mož, ki so ubiti, ranjeni in ujeti, pogrešani ali pa pomrli vsled raznih bolezni. Okoli 40.000 mož pa še leži v bolnišnicah, a tudi po 9. juniju so jim Buri pobrali lepo število bojevnikov.

Vojna na Kitajskem. Strašne stvari se počajo s Kitajskega, vendar glase se različno, eni listi pišejo tako, drugi zopet drugače, vsekakor pa je grozovito počenjanje. V Pekinu vlada popolna anarhija. Princ Tuan se je polastil vlade in zastrupil cesarja in cesarico. Vse vjete evropske straže je pustil javno obglaviti. Nemškega poslanika Ketteler-ja so na potu napadli pripravljene kitajski vojaki in bokserji, ga potegnili s konja, ter ga pobili s sabljami. Tudi njegovo spremstvo so bokserji umorili in pometali v ogenj. Nato so vstaši in kineški vojaki zažgali razun angleškega vsa poslaništva, tudi avstrijsko poslaništvo je razrušeno. Angleškega

in francoskega poslanika so vjeli krvoločni Kitajci ter ju umorili. Ostalim poslanikom se je posrečilo uiti v angleško poslaništvo, ki je obdano z mogočnimi zidovi. 1000 tujcev z ženami in otroci je pribeglo s 400 evropskimi vojaki v to poslaništvo. Dokler je bilo kaj strelišča in živeža, so odbijali kitajske napade, a končno se je posrečilo Kitajcem poslaništvo zažgati in vdreti v poslaništvo, kjer so bokserji pomorili vse tujce. Sredi klanja in divjanja bokserjev so stali katoliški misijonarji, ki so delili zakramente umirajočim, dokler tudi sami niso padli pod noži bokserjev kot žrtev svojega poklica. Kitajci imajo med Pekinom in Tientsinom 130.000 mož. Admirali so se izjavili, da potrebujejo za operacije najmanj 50.000 mož, toda imajo le 20.000 mož, a še te brez kavalarije. Prodirajne proti Pekinu je tudi težavno radi slabih cest in močvirja. Tako so kristjani v Pekinu zgubljeni. Pred Tientsinom zbrane evropske čete so preslabe. Bije se ondi vroč boj. Vsa kitajska armada broji 1.752.000 mož in ima okolu 900.000 Mauserjevih pušk.

Kitajsko prebivalstvo se je uživalo v svoje šege in navade, katere ni mogoče z drugačnimi nadomestiti. Dežela je silno gosto obljudena; prebivalci pa so ločeni, ograjeni od družega sveta in imajo vse tako urejeno, da se lahko od dela svojih rok prežive. Sveto drže se pravila, da se vse delo z rokami izvrši, da ima tako vsak delež na živežu zagotovljen. Omiškani Evropejci jim pa usilujejo svojo omiko ter jim hočejo vpeljati stroje, vsled katerih bi na milijone Kitajcev na mah brez dela in torej tudi brez kruha ostalo. Kaj se je tedaj čuditi, če hočejo vse tiste pobiti, kateri jim svoj stari in sveti jim red kaze.

Piše se nam:

Iz Novega mesta 6. julija. Naš ljubljani višji pastir, presv. Anton Bonaventura je tekom svojega dveletnega pastirovanja že tretjič počastil Novo mesto. O prvih dveh posetih se je vže ob priliki govorilo, naj danes govorim o zadnjem.

Pripeljal se je doli v soboto zvečer ob 10. uri. Drugo jutro 1. julija je posvetil v kapeli „Usmilj. bratov“ v Kandiji jako lep nov kamenit altar, ki so ga jim darovali dobrotniki iz Gradca. Čudili smo se lepi izvršitvi, še bolj pa jako nizki ceni tega izvrstnega dela. Popoludne pa je presv. blagoslovil v samostanski cerkvi oo. Frančiškanov novo krasno bandero za tretjerednike in pa novo prižnico.

Ta je izvršena v gotskem slogu. Reči moram, da smo nekako s strahom pričakovali, kako se bode pokazalo delo, kajti izročilo se je novincu v tej stroki, podobarju gosp. Fr. Cibru, ki je lani prišel semkaj iz Ljubljane. Ali dovršeno delo nas je presenetilo, s čudenjem in popolno zadovoljnostjo napolnilo. Gosp.

P. T.

Za Novomesto in okolico!

Podpisani priporočam svojo zalogo marčne in vležane pive v sodčkih in steklenicah, iz **Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus v Gradcu**. Povekšale so se tudi ledenice in sem dobro preskrbljen z ledom tako, da lahko tudi zunanjim gostilničarjem postrežem z ohlajeno pivo in z ledom.

Vsojam si slavnemu občinstvu in p. n. gostilničarjem naznaniti, da sem letos poleg zaloge pive vstanovil tudi **vinsko trgovino na debelo**.

Imam v zalogi **pristna naravna črna in bela Istrijska** kakor tudi različna **Dolenjska in Štajerska vina**, vsi po jako nizkih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Jakaz.**Deček**

16 let star, zmožen za pekovsko obrt, sprejme se v poduk v Ljubljani. Več se izve v **Novem mestu, Ljubljanska cesta št. 105.** (61-8)

V hiši kat. društva rokodelskih pomočnikov, št. 171 v **Novem mestu** se odda 1. avgusta (119-5)

stanovanje

v prvem nadstropju, obstoječe iz treh sob i. dr.

Hiša na prodaj blizu železnega mosta v Kandiji hiš. št. 29. Ista obstoji iz petih sob, kleti, špaize, hleva in drvarnice; k hiši pripada vrt, ki meri 1000 $\square m$, in tri njive, petdeset korakov oddaljene od hiše. — Več se izve pri **Franc Pelko-tu**, mizarju v Kandiji šte. 5, pošta Novo mesto. (129-4)

Hiša v Novem mestu.

Proda se zidana z opeko krita hiša v **Novem mestu**, ki je pripravna za kacega uradnika ali penzionista. — Več pove upravništvo tega lista. (148-2)

Stanovanje v **Novem mestu** na Vel. trgu št. 46 je takoj za oddati za letno najmarino **330 gld**; (136-3)

Na prodaj je hiša

v **Stopičah** pri fari, eno uro od **Novega mesta**. Ista je v dobrem stanu z vsem gospodarskim poslopjem in lepim sadnim vrtom. — Več pove lastnik **lože Šimc**, **Stopiče**, pošta **Novo mesto**. (134-3)

Vino na prodaj

različne kakovosti, po raznih cenah, tudi v manjših množinah v gradu **Volavče** pri **Št. Jerneju**. (135-3)

Glavna slovenska hranilnica in posojilnica,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

pisarna na kongresnem trgu h. št. 14.**tik cerkve v Ljubljani**

sprejema in izplačuje hranilne vloge in

obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ od dne vložitve do dne vzdige brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje pretrgalo. (38-12)

Iz največje
tovarne na-
grobnih vencev

in

veliko zalogo
manufakturnega blaga

priporoča

!prav po nizki ceni!

tvrdka P. Muhvič.

(145-2)

Deček, kateri je dovršil vsaj štirirazredno ljudsko šolo sprejme se takoj v poduk v prodajalno specerijskega blaga in železnine **A. Pauser ml.,** Novo mesto.

Lepo lahko kočijo

v dobrem stanu proda **A. Gatsch,** trgovec v **Kostanjevici.**

(162-1.)

Janez Jax-a

najstarejša
in največja
tovarniška zaloga

šivalnih strojev

v Ljubljani Dunajska cesta št 13.

Zastopnik za Dolenjsko

Friderik Skusek,

trgovec v Metliki. (210-23)

Hiša na prodaj.

Radi preselitve je hiša na prodaj v Črnomlju na glavnem trgu na voglu, prav pripravna za vsako trgovino, v kateri je bila več let klobučarska prodajalna. Pogoji so prav ugodni. — Tik omenjene hiše

je tudi še druga hiša na prodaj,

pri kateri se nahaja za prvo hišo prav ugoden in velik stavbeni prostor. — Vse natančneje se izve pri **Davorin Frančiču** v Novem mestu. (114-2)

Nasnanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

Tudi slav. p. n. občinstvu nasnanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne štofe ter tudi npremočljiv tirolski loden za haviloke.

Tudi imam narejene haviloke vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni.

Dijakom znižane cene!

JAKOB MIKOLIČ,

— krojaški mojster. Novo mesto, Veliki trg št. 92 —

priporoča se pred. duhovščini v izdelovanje vsakovrstne obleke, posebno

talarje, površnike itd.

po najokusnejšem in najnovejšem kroju. — Izdelujem vsako, v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se pred. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljam, da bodem vedno skrbel, da izročim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno

krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zatorej se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilaga.

Ciber se je pokazal mojstra v svoji stroki. To je le eden glas. Kedor prižnico vidi, to trdi, naj si bode neuk ali najboljši strokovnjak. Ne pišem tega, ker je na Kranjskem navada „hvaliti“, marveč s popolnim prepričanjem in spodbujen po splošnem priznanju. Ako ne veruješ, pridi in poglej — pa bodeš tudi ti z menoj vred hvalil mojstra. Daleč, daleč na okoli ne dobiš enake prižnice.

Izdelana je vestno in natančno po načrtu gosp. Celestina Misa, o. kr. profesorja na obrtni strokovni šoli, iz izvrstnega hrastovega lesa. Visoka je nad 7 m. Clovek se ne more načuditi ličnosti in natančnosti celote ali posameznih delov, — ne nagleda se kmalu tega prekrasnega dela. Pozlačena je samo ornamentika, kar lepo naravno barvo hrastovega lesa še bolj povzdiguje. Izvršeno je vse v visokem gotskem slogu tako natančno, da strokovnjak ne bode našel, kar bi mogel grajati. Učen gospod mi je rekel, da takega dela ni že dolgo videl.

Gospodu Cibru moramo čestitati, pokazal se je s prvim jaynim delom pravega mojstra. Le tako naprej! Gospodom cerkvenim predstojnikom pa mojstra najtopleje priporočamo. Pridite, gospodje župniki, v mesto, poglejte leco in rekli bode, da hvalim gosp. Cibra še premalo. Dajajte priliko domačemu mojstru, da se še dalje uri, skrbite, da denar ostane doma, — iz tujine boljšega dela ne boste dobili.

Pri izdelovanju lece sta prav pridno pomagala g. M. Trpin, izvrsten rezbar in slikar, pa g. Jos. Judnič, ki je izvršil mizarska dela. Tudi ta dva zaslužita javno pohvalo.

P. Otokar Aleš, t. č. gvardijan.

Dunaj, 10. julija. Zopet nam je poročati o častnem dogodku. Novomeški rojak, preč. g. Mihael Mogolič, doktor modroslovja in vzoren župnik v Stillfriedu blizu Dunaja, bil je spominski dan slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, v zlati Pragi povišan v doktorja sv. pisma.

To je gotovo prvi in zato toliko veselejši slučaj, da je Novomešan po neumornem trudu došel do dvojnega doktorskega lavorja. Gospod doktor stoji že v moških letih, ima obilo dela v svoji fari, je jako rahlega zdravja, a vklub vsemu temu se ni dal plašiti, in je po svoji žilavi delavnosti in vstrajni marljivosti postal svojim mlajšim sorojakom prelep izgled.

Praški visoki šoli je postavil temelj slavni češki kralj Karol IV. l. 1348.; v kratkem času je zaslovela po vsej Evropi, niti dunajska visoka šola, katero je 17 let pozneje, t. j. l. 1365 vstanovil Rudolf IV., oni slavni Rudolf, kateri je 7. aprila ravno istega leta 1365. vstanovil in hkrati v mesto povzdignil Novo mesto, tudi dunajska visoka šola praške ni mogla niti doseči, tem manj prekositi. Od leta do leta se je bolj razvijala praška univerza, ukaželjni mladenči vse vzhodne Evrope so trumoma hiteli v Prago; toda ko je narodni prenapetnež Jan Hus pričel svoje razdirajoče delovanje na tej prvostolnici vede in učenosti, zapustilo je l. 1409. nad 30.000 dijakov in mnogo profesorjev zlato Prago, podalo se deloma v Krakovo, deloma v Lipsko, kjer se je ustanovila nova visoka šola.

Mahoma je propadla praška visoka šola, zgubila je svojo vplivno veljavo, a ni zgubila svojih privilegij ali predprav, s katerimi so jo okinčali za časa njenega procvita rimski papeži, pospeševalci vede in učenosti. Do današnjega dne je praška univerza ohranila privilegij, da smejo oni duhovniki kateri si

na njej pridobe doktorsko dostojanstvo, nositi rudeč biret, kanonični plašček in doktorski prstan.

Ti spomini davne, deloma vesele, deloma žalostne prošlosti so nam stopali v spomin, ko smo čuli, da je naš rojak dr. Mogolič v Pragi postal doktor sv. pisma. To je že drugi Novomešan, ki se je letos povzdignil do te stopinje. Prvi bil je preč. g. Leopold Picigas, ki sedaj plodonosno deluje na Dunaju.

Tem vrlim gospodom doktorjem kličemo: „Bog Vas živi mnogo in veselih let!“

Dunaj. Tukajšno slovensko društvo „Zvezda“ žaluje po svojem podpredsedniku gosp. Francu Mole, kateri je 3. t. m. ob 11. uri po noči, nagloma za srčnim kapom umrl.

Ranjki, od vseh znanih visoko čislan in priljubljen, zapusti ženo z dvema nedoraslima hčerkama. Služil je več let pri kranjski žendarmeriji, ter bil tukaj 6 let v službi pri železniškem ministerstvu. Bil je kot eden prvih pri vstanovljenju društva „Zvezda“ in zaradi obilnega truda in požrtvovalnosti enoglasno predsednikom izvoljen. Ranjki, na Stopnjah št. 7 pri Škocjanu na Dolenjskem rojen, bil je orjaške postave, ter je tembolj njegova smrt nas iznenadila. On, ki se je največ za ustanovitev društva trudil, moral je tudi od udov kot prvi iti. Uboga udova, ktera je zaradi izgube obupu blizu, ostane pri njeni sestri, oziroma svaku gosp. Seme, ktera sta jo sedaj v vsej moči podpirala.

S tem predragi France, moj najzvestejši prijatelj in rojak, kličem Ti: Na svidenje, Bog Ti bođi milostljiv sodnik. S. K.

Domače vesti.

(Premeščenje): Začasni okrajni glavar novomeški gosp. dr. pl. Cron, gre za okr. glavarja v Kamnik, iz Kamnika pride pa deželni svetnik gosp. Gottfried Friedrich v Novo mesto za okrajnega glavarja. — Okrajni glavar kočevski, gosp. Ludovik Thoman pl. Montalmar je postal deželni svetnik ter ostane v Kočevju. Krški gosp. okr. glavar baron Schönberger je poklican v Ljubljano k deželni vladi; na njegovo mesto v Krško pride gosp. okrajni glavar Josip Orešek iz Črnomlja, in v Črnomelj pride iz Kamnika g. okr. nadkomisar Viktor Parma.

(Imenovanje.) Suplent na ljubljanski višji gimnaziji g. Milan Mencinger, je postal redni učitelj na gimnaziji v Kočevju. Veroučiteljem na ljubljanski nižji gimnaziji je imenovan mestni kaplan č. g. dr. Gregor Pečjak.

(Preč. gosp. Matija Prelesnik), bivši vikarij v Novem mestu, je napravil zadnji strogi izpit, ter bo prihodnji teden povišan v doktorja svetega pisma.

Umrli so:

† Anton Aleš, dekan semiški, duhovnik nem. viteškega reda, umrl je 6. julija po daljši bolezni v Semiču.

† Vladimir Škerlj, kandidat medicine, član velečisl. svetnik Škerlove rodbine, po dolgem bolehanju v Novem mestu.

† Anton Medved, posestnik, star priljubljen mešan, vsled starosti v Novem mestu.

† Franc Puterle, posestnik v Novem mestu, po dolgi silno mučni bolezni v Novem mestu.

† Josip Vokač, trg. in pos. na Dvoru pri Žužemberku, po daljšem bolehanju nenadoma doma.

† Martin Peruzzi, posestnik na ljubljanskem močvirju, v Lipah pri Igu. Bog jim daj večni mir.

(Pogreb) rajnega semiškega dekana Antona Aleša je pričal, kako srčno da so ga ljubili, ne samo Semičani, marveč Belokranjci sploh, kako zelo da so ga čislali njegovi duhovni sobratje. Ko je mil. g. prošť dr. Elbert, spremljan od 26 duhovnikov, blagoslovil truplo v župnišču, nesli so rajnega po trgu gor in dol, ter se vrnili v cerkev. Imel bi biti to slovesen, dolg mrtvaški sprevod, a dež je lil, kar je le mogel, ter močil tla, na ktere so padale goste solze semiških in sosednjih župljanov med glasnim jokom. Jok pa se ni kar nič polegel, marveč le še povečal, ko prineso ljubljene duhovnega očeta v cerkev. Na prižnico stopi preč. gosp. Malenšek, župnik pri sv. Petru v Ljubljani, da govori zadnje slovo. V krepkih potezah je risal govornik dekanovo nad vse zaslužno delovanje, ter zbranim vernikom klical v spomin dobrote, ki so jih prejeli iz rok pokojnega dekana. Silno ihtenje in jokanje navzočih je večkrat ustavilo govornika; dobro ljudstvo se kar ni dalo utolažiti radi bridke zgube. Po opravljenih obrednih molitvah zagrebli so pokojnika na pokopališču tik cerkve. Učitelji semiškega okraja so prej pred hišo žalosti in zdaj pri odprtem grobu prav lepo zapeli dve žalostinki. Vrla požarna bramba je skrbela za red na pokopališču, sicer bi se bila lahko ob silnem navalu ljudstva pripetila kaka nesreča. — Osmina po † g. dekanu bo v pondeljek 16. jul. ob 9. uri dopoldne. Naj v miru počiva blagi rajni ter uživa večni pokoj in neumrljivo plačilo za brezštevilna dobra dela. Vsem, zlasti semiškim župljanom bodi priporočen v molitev!

(Pouk v novomeški šoli) „Glasb. Maticе“ se bode nadaljeval tudi med velikimi šolskimi počitnicami. Dosedanji ali novi učenci naj se zglase v šoli v torek 17. t. m. in sicer za klavir in petje ob 2. uri popoldne, za druge instrumente pa ob 5. uri popol. Isti dan ob 2. pop. naj se zglase tudi one gospodične in gospodje, ki bi se 2 meseca hoteli učiti petja v posebnem oddelku; učni pogoji bodo najlažji.

(Javna šolska skušnja) „Glasb. Maticе“ v Novem mestu 12. t. m. je pokazala zopet lepe vspehe te glasbene šole. Nastopilo je čez 20 učenc in učencev posamič in skupno, ki so pokazali v igranju na klavir, na razna godala in pihala, da imajo v gg. Ig. Hladniku in Jos. Pouli dobre učitelje ter da se z večine uče prav dobro. Prostor nam ne dopušča govoriti obširneje o tem in samo še želimo šoli vedno večji napredek! —

(Sklep šol. leta) tukajšnje čveterorazredne deške ljudske šole je bil 12. julija in sicer letos jako veličasten. V čitalnični dvorani se je zbralo polno občinstva na čelu mil. g. prošť Dr. Seb. Elbert in preblag. g. Janez Krese, c. kr. voditelj novom. glavarstva. — Točno ob 2. uri so nastopili dečki z deklamacijami, počenshi s prvim razr., ktere so oni učenci, posebno še nekteri prednašali prav živo. Mej deklamacijami so učenci na odru mično pevali pod vodstvom učitelja P. Ferdinanda Zajec. Za deklamacijama se je vršila ljubka igra „V Rim,“ ktero so učenci IV. razr. jako izborno igrali ter tudi zato želi živahno pohvalo. — S pristrčnimi besedami je na to mil. g. prošť izrazil veselje današnjega slovesnega sklepa šol. leta, ktero imajo pridni učenci, njih stariši in učitelji. Rekel je, kako se lahko danes po pravici vesele, videči, da se s složnim, skupnim delovanjem učiteljev in starišev veliko doseže in da se

pač lahko pozabi ves trud in napor celega leta pri tako veselem sklepu. Omenil je tudi, kako plodonosno delujejo čč. oo. frančiškani že 122 let na novomeški ljudski šoli in kako morajo stariši otrok, da, vsi meščani, jim zato hvaležni biti, in — da so jim tudi — kažejo to s srčnim spoštovanjem in djansko požrtvovalnostjo. Opomnil je še, da je današnji dan tudi za to posebno slovesen, ker je voditelj te šole preč. P. Inocencij Koprivec letos spolnil 25. leto, odkar deluje na tej šoli, deluje tako vspešno, za kar mu naj bode Bog bogati plačnik. Na to je godba zasvirala in odlikovani učenci so prejeli darila. V imenu vseh učencev se je učenec IV. razr. na odru zahvalil vsem dobrotnikom. K sklepu so učenci zapeli cesarsko himno mej spremljevanjem godbe ter s trikratnim živjoklicem se je zvršila prelepa slovesnost, ki bo gotovo ostala učencem v trajnem spominu.

(Dekliška šola) je tudi letos imela slovesen sklep; udeležilo se ga je obilo in odličnega občinstva. Program petja in deklamacij je bil dobro sestavljen in fino izvršen. Po dovršenem sklepu je bila razdelitev daril. Slavnost je storila najbolji utis.

(Kres) na čast sv. Cirilu in Metodu napravili so vrli učenci deželne kmetijske šole na Grmu. Bilo je prisotno tudi mnogo občinstva, kteri vsi so kljub dežju do konca vstrajali. Umetni ogenj, petje, godba, to vse storilo je večer prijeten.

(Streljanje proti toči.) Že v posebnem članku je povedano, da je toča dne 8. t. m. nekatere vinograde v Trški gori pri Novem mestu jako močno potolkla, tako da štrle kar goli pognanki v zrak. Pripomniti gre k tej pač veliki nesreči to, da je bilo vinogradom, kteri leže v neposredni bližini strelišč proti toči, to je na Trški gori okolo cerkve, in pod tako zvanim Cavzarjevem vrhom, toliko, da ne popolnoma prizanešeno! V teh vinogradih padlo je le semtertje kako zrno toče, tako da škode niti poznati ni. Na strelišču na Goljušniku streljalo se je sicer tudi, istotako na vrhu sv. Jurja. Nekateri pa hočejo vedeti, da se je na Goljušniku prepozno streljati pričelo, in na vrhu sv. Jurja (Grčevja) pa nima strelišče baje nič nastavka na možnarjih. Kakor se da iz tega slučaja posnemati, pomaga streljanje proti toči vendar le, toda strelišča ne smejo biti predaleč narazen. Več bi jih moralo toraj na Trški gori biti, previden bi morala biti vsa z vsemi potrebščinami, posebno pa z nastavkami možnarjev, in pravočasno naj bi se streljalo. Trditev, da bi se moralo pa že obstoječa strelišča odpraviti, češ da točo na tiste vinograde odganjajo, v katerih bližini strelišč še ni, je pač gotovo ravno tako malo opravičena, kakor je trditev, da streljanje sploh nič ne pomaga. Strelišča na Trški gori naj bi se toraj pomnožila, ne pa še že obstoječa odpravila.

(Današnji list) obsega deset strani.

O dijaški kuhinji.

S strahom sem zrl v bodočnost ob začetku šolskega leta, kajti dijakov se mi je usililo 53, in razun tega so mi nekateri dobri ljudje navesili še 7 učencev ljudske šole. Nad 60 ust je jelo opoldan ob začetku, nad 50 jih je še sedaj. Zvečer jih je bilo meseca septembra 50, in še sedaj jih prihaja nad 40. Ker je bila lani letina jako slaba, je bil moj strah pač upravičen.

Ali hvala Bogu in pa dobrotnikom, šlo je. Gospod je nekako posebno blagoslovljal dijaško kuhinjo; vstrajalo se je letos bolje nego prejšna leta. Vsi

stroški so znašali 3149.60 K, a dohodki 3384 K 54 h. Tako imam prebitka okroglo 235 K. Natančen račun se priloži slavnemu županstvu.

Tudi dijaki so sploh dobro izvršili šolsko leto. Odličnjakov je 8, prvi red jih ima 30, ponavlja jih iz enega predmeta čez dva meseca 4, dvojko imajo 3.

Da je bilo primeroma tako malo stroškov, se je posebno zahvaliti mnogim dobrotnikom iz Novega mesta in sosednjih, da celo belokranjskih župnij, ki so pripeljali preteklo šolsko leto izvanredno obilo živil.

Zahvaljevaje dobrotnike naše učeče se mladine, prosim Boga, naj vsem prav obilno povrne s časnim in večnim blagoslovom, ter prosim vse, naj dijaške kuhinje tudi v bodočem šolskem letu ne pozabijo.

Dr. Jos. Marinko.

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

G. Fr. Lechner, trgovec 20 kron; Dobrotniki iz Mesta in Kandije 42 kron; Neimenovan župnik 4 krone; mesto venca na krsto umrlega g. Vladimira Škerlj-a: gospa Marija Golia 10 kron in gosp. Marija Krajec 7 kron.

Loterijske številke.

Trst	30. junija	32	36	69	77	86
Gradec	7. julija	57	77	38	69	39

Podpisani naznanjajo tužno vest, da je Bogu dopadlo, poklicati v boljše življenje prečastitega gospoda

Antona Aleša,

dekana, župnika vis. n. v. r., duh. svetnika, bivšega okr. šol. nadzornika, lastnika zlatega zaslužnega križca s krono, uda c. kr. okr. šol. sveta, častnega občana štirih občin semiške župnije i. t. d.

kateri je dne 6. julija t. l. ob 11. uri dopoldne, previden se sv. zakramenti za umirajoče popolnoma udano v sveto voljo bošjo mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v nedeljo 8. julija ob 5. uri popoldne. Duhovno opravilo za nepozabnim gospodom bo v ponedeljek dne 9. julija ob 11. uri, osmina pa 16. julija.

Semič, dne 6. julija 1900.

Valentin Marčić,
kapelan.

Andrej Lavrič,
kapelan.

P. Otakar Aleš,
gvardijan v Novem mestu,
nečak

ZAHVALA.

Za srčno sočutje mej boleznijo in ob smrti našega nepozabnega sina in brata, gospoda cand. med.

Vladimirja Škerlja,

ter za darovane krasne vence, za častno spremstvo k večnemu počitku izrekamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, zlasti p. n. gg. uradnikom, profesorjem, novomeškim visokošolcem, slavnemu akademskemu društvu „Triglavu“ v Gradcu in slednjič vsemu novomeškemu občinstvu najtoplejše zahvalo.

Posebno zahvaljujemo še slavno „Dol. pevsko društvo“ za ginljivo petje.

(136)

Žalujoči ostali.

Z a h v a l a.

S hvaležnim srcem se zahvalujejo podpisani vsem, ki so prišli iskazat v tako obilnem številu zadnjo čast preč. gosp. dekanu in župniku

Antonu Aleš-u.

Presrčna zahvala gre zlasti mil. g. proštu novomeškemu dr. Seb. Elbertu, ki je v kljub slabemu vremenu prihitel pokopat pokojnika; blagorodnemu gosp. c. kr. okrajnemu glavarju Jožefu Orešku, ki se je — sam zadržan — dal zastopati po c. kr. okrajnem komisarju g. dr. Pilshofer-ju. Dalje omenjamo s hvaležnostjo preč. g. kanonika Sušnika, monsignora Jančarja, župnika vis. n. v. r., ki je prihitel z Dunaja v daljni Semiču k pogrebu dragega mu prijatelja. Zahvaljujemo se p. n. g. proštu metliškemu Frančišku Dovgan-u in gosp. župniku Malenšku, da je blagovolil govoriti v slovo pokojniku. S posebno hvaležnostjo omenjamo tudi p. n. g. šolskega svetnika in ravnatelja dr. Frančiška Detela in profesorja Fajdiga iz Novega mesta; dalje gosp. vodja Dolenca in pa visokorod. gosp. barona Apfaltreren. Hvala p. n. učiteljstvu, ki je v tako obilnem številu prihitelo k odprtemu grobu svojega bivšega nadzornika. Hvala vrlemu pevskega zbora in njegovemu voditelju. Hvala Vam, duhovni sobratje, ki ste prišli in pokazali, da ste ljubili in čislali njega, katerega — žal — sedaj ni več med nami. Hvala pa tudi vsem onim, ki so pismeno izrazili svoje sožalje.

Bog Vam plačaj vsem! Za gosp. dekana pa molimo, da mu sveti večna luč. —

V Semiču, 13. julija 1900.

P. Otakar Aleš,
gvardijan v Novem mestu,
nečak.

Valentin Marčić,
Andrej Lavrič,
kaplana.

Z a h v a l a.

Po daljšem bolehanju, star 80 let, umrl je, prejemiš svete zakramente, udan v voljo Božjo, naš iskreno ljubljene oče, brat, tast in stari oče, gosp.

Anton Medved,

posestnik.

Toplo se zahvalujemo vsim prijateljem in znancem za skazano sočutje in obilo spremstvo pri pogrebu dragega pokojnega; posebno še prečast. duhovščini, slavnemu meščanstvu in slavnim mestni gardi.

Žalujoči ostali

Oklic.

Firm. 78.
Gen. I.—65/6.

Od podpisane sodnije se naznanja, da se je pri obstoječej tvrdki „Kmetijsko društvo v Sodražici“ v združnem registru izvršil izbris odstopivšega člana načelstva Janeza Kaplana in vpis novovoljenega člana načelstva Štefana Lušin-a, posestnika iz Zapotoka št. 1.

C. kr. okrožna sodnja v Rudolfovem, odd. III.,
dne 30. junija 1900.

Posestvo na prodaj

v Gornjem Kotu pri Dvoru, obstoječe iz hiše, travnika, vinograda in njive. — Natančneje se izve pri Janezu Mirtiču v Rudolfovem.

(161—1)

Podobar in pozlatar

FRANC CIBER

se priporoča

 prečastiti duhovščini
in slavnemu občinstvu

za razna dela in poprave v tej stroki

Stanuje v Novem mestu
Ljubljanska cesta št. 41.

Kovač oženjen in pošten ima priložnost si dobro pomagati. Taistemu se da v najem dobra kovačnica in zraven še kréma na račun. Premoženja ne potrebuje, pač pa nekaj denarja za kavcijo. — Več se izve pri Ivan Anseniku na Mirni.

Žito čistilni stroj ali trijer

starejše sestave, toda še vedno popolnoma dober, je na prodaj v kmetijski šoli na Grmu. — Kdor bi ga hotel kupiti, naj si ga na Grmu ogleda.

P. n.

Slavnemu občinstvu najljubdeje naznanjam, da sem izročil

mojo brivnico

mojemu sorodniku in dosedanjemu pomočniku I. A. Svetec-u ter se najiskrenejše zahvaljujem za mi izkazano zaupanje in mnogobrojni obisk.

Z vsem spoštovanjem

Gustav Hamann,
brivec.

P. n.

Usojam si slavno občinstvo obvestiti, da sem prevzel s 1. Julijem od gospoda Gustav Hamann-a

brivnico

v Novem mestu na Glavnem trgu h. št. 95

in da bodem moj brivni salon po najnovejšem higijeničnem sistemu uredil ter se potrudil, p. n. občinstvu kar najhitreje mogoče postreči.

Izdeloval bodem tudi vsa vlasolarska dela po najnižjih cenah in imel vedno v zalogi

najfinejša mila in dišave.

V nadi, da me sl. občinstvo blagovoli z mnogobrojnim obiskom v tem podpirati se priporočam z vsem spoštovanjem

(140-2)

I. A. Svetec,
brivec v Novem mestu.

Na prodaj je posestvo!

Zidana hiša, lepi zidani obokani hlevi, oboje z opeko pokrito, novi svinjaki z opeko pokriti in dvojnat kozole z desetimi štanti, vse v dobrem stanu. Poleg tega od 10 do 20 oralov prav dobrih njiv, ravno toliko izvrstnih travnikov in 20 oralov ali več lepega gozda. Vsa zemljišča leže v ravnini okoli hiše.

Dalje je na prodaj sedem oralov prav izvrstnega travnika, kateri leži pri vasi Hudeje, blizo okrajne ceste iz Novega mesta v Škocjan.

Končno je na prodaj več gozdnih parcel blizo Škocjana. — Več se izve

pri oskrbništvu grajščine v Radelci
pošta Bučka na Dolenjskna.

Hiša je na prodaj iz proste roke v Žabji vasi št. 17, pet minut od Novega mesta. Obstoja iz treh sob, kuhinje s štedilnikom, prodajalnice, novo zidanega hleva in dveh svinjakov; poleg hiše je tudi lep sadni vrt. Cena 1700 gl. — Več se izve ravno tam.

Trgovskega učenca,

s primernimi šolskimi vednostmi sprejme F. Skušek v Metliki. (158-1)

Travnik na prodaj.

V gornjem Mokrem polju v Št. Jernejski fari je na prodaj nad oral velik travnik iz proste roke. — Več pove lastnik v Novem mestu hiš. št. 150.

Energičnega oskrbnika

išče večje gospodarstvo, kateri mora biti primerne starosti, v poljedelstvu in kletarstvu popolnoma izurjen in pisave zmožen. — Nadalje dobro izurjeno

hišno oskrbnico,

tudi primerne starosti, z dobrimi spričevali. Oba morata biti samskega stanu. — Več pove upravništvo tega lista (160-1)

V grajščini Bajnof pri
Novem mestu je na prodaj

več vina

domačega pridelka.

Manj kakor
polovnjak se ne
oddaja.